

Toespraak Titia Bloemhof, opening PepijnPad 2 juli 2021

Ik draag een gedicht voor van dichteres [Merel Morre](#). Ze heeft het gemaakt voor Pepijn.

Hoe het hoort

*Zoals het hoort, hoe het hoort
Nee dankjewel, jou niet gezien*

*Het gebaande pad kon je gestolen
Aan de rand ligt misschien
Avontuur verscholen*

*Zoals het hoort, Hoe het hoort
Jouw portie voor fikkie
Naar buiten de nacht in
Te buiten waarheen?*

*Even jij, even nieuw
Even iets verder
Even niets verder*

*Zoals het hoort, hoe het hoort
Niet in jouw wereld
Die ging over echt
En over beleven
Die ging over voelen, proberen, leven*

*Niet zoals het hoort
Niet hoe het hoort
We hebben je zo gezien, gehoord*

*Maar jongens van 14 mogen niet dood.
Dat is niet hoe het hoort.*

Dat is niet hoe het hoort

Als we “hoe het hoort” een beetje durven loslaten....dat is een verademing. In die vrije ruimte kunnen we elkaar echt ontmoeten en samen iets beleven. Het leven is te kort om alleen maar binnen de lijntjes te kleuren. Daar weet jij alles van Pepijn. Jij volgt je eigen pad zoals je dat altijd hebt gedaan. Ik had je dolgraag langer hier gehad. Maar wat heb ik over het leven te zeggen, over waar het begint en waar het eindigt. Wij mensen zijn daarover niet de baas. Dus buig ik nederig mijn hoofd en laat je gaan. Jouw speelse creatieve geest blijft voor altijd bij ons. Waar jij ook bent. Waar wij ook zijn. We blijven in liefde verbonden.